

som i hele forløbet har haft ganske tilsvarende synspunkter. Både Danmark og Sverige har konsekvent fastholdt, at EU skal indlede optagelsesforhandlinger med alle kandidatlande samtidig, og det synspunkt vil vi fortsat arbejde for på topmødet i Luxembourg. Vi ønsker, at udvidelsen skal forløbe som en sammenhængende proces, alle kandidatlande deltager i.

Derfor udarbejdede Sverige og Danmark et fælles oplæg til, hvorledes udvidelsen skulle tilrettelægges. Dette oplæg konkretiserer og præciserer startlinjemodellen og skitserer, beskriver en optagelsesproces, som omfatter alle landene på en ikkediskriminerende og troværdig måde. Oplægget blev i slutningen af november præsenteret for alle EU-landene og for de central- og østeuropæiske lande og har siden været et væsentligt element i drøftelserne om tilrettelæggelsen af udvidelsen.

Det oplæg fra formandskabet, som vi så i mandags på udenrigsministermødet, bærer tydeligt præg af det dansk-svenske forslag. Først og fremmest foreslår formandskabet, at udvidelsesprocessen lanceres som en fælles platform med deltagelse af alle 11 kandidatlande, og vi støtter formandskabets tanker herom, for en sådan fælles platform vil bidrage til at sikre, at alle kandidatlande er omfattet af processen. Derudover foreslår formandskabet, at alle kandidatlande får en teknisk gennemgang af EU's samlede regelsæt. Denne gennemgang er en absolut nødvendig forudsætning for egentlige forhandlinger om det enkelte kandidatlands individuelle betingelser for medlemskab.

Formandskabets forslag er en vigtig indrømmelse til det svensk-danske oplæg. Vi foreslog netop, at alle kandidatlandene deltog i denne såkaldte gennemgang, og også på dette punkt er formandskabets oplæg altså bedre end Kommissionens oprindelige model.

Der er også andre elementer, hvor vi har mere arbejde at gøre. Fra regeringens side arbejder vi for, at også andre dele af det svensk-danske forslag kommer med. Vi vil f.eks. arbejde for, at det bliver op til de kandidatlande, der ikke fra starten indleder egentlige optagelsesforhandlinger, selv at bestemme, hvornår de skal vurderes på ny. De skal selv afgøre, om de føler, de er rede til en ny vurdering, om de med andre ord er klar til at indlede optagelsesforhandlingerne.

Som det vil være kendt fra Kommissionens udtalelse i sommer, opfylder ingen af kandidat-

landene i dag betingelserne for medlemskab af EU, de såkaldte Københavnskriterier. Forhandlingsprocessen vil derfor for alle kandidatlandenes vedkommende foregå samtidig med, at de skal gøre fremskridt i deres forberedelser, og alle kandidatlandene har brug for bistand fra EU til deres forberedelser. Behovet er dog ikke lige stort hos alle. De kandidatlande, der er længst fra målet, har brug for mest hjælp, og også de svageste lande skal have den bedst mulige bistand fra EU's side. EU må derfor også i selve fordelingen af sin bistand sikre, at det overordnede mål med udvidelsen kan nås – altså at vi får skabt et samlet Europa uden nye skillelinjer – og derfor arbejder vi for, at der kan findes en økonomisk løsning, der sikrer, at alle kandidatlandene bliver behandlet lige, uanset hvornår de optages som medlemmer.

På rådsmødet i mandags foreslog Kommissionen, at der oprettes en særlig indhentningsfond, som den er blevet kaldt, til finansiell støtte af de svageste kandidatlande i en 2-årig periode, altså i 1998 og 1999.

Det er en klar indrømmelse med hensyn til de principielle synspunkter, vi fra dansk side her har fremført.

Hvis hele førtiltrædelsesbistanden bliver grebet rigtigt an, kan den blive et meget værdifuldt element i udvidelsesprocessen. Den kan på en og samme tid være med til at sikre, at alle kandidatlande fastholdes i processen, og at de alle fortsætter deres forberedelser til medlemskabet.

Vi kan altså konstatere på dette tidspunkt i forberedelserne til topmødet, at der er sket væsentlige indrømmelser med hensyn til de grundsynspunkter, vi har lagt frem fra dansk og svensk side. Vi ved også godt – og det har statsministeren jo stærkt understreget – at det endelige resultat er ikke nået. Der er lande, som er utilfredse med de indrømmelser til Danmark og Sverige, som er kommet, og som måske vil forsøge at rulle det hele baglæns; det kan vi ikke vide endnu. Under alle omstændigheder synes vi, at der er taget et væsentligt skridt fremad, som gør, at vi forhåbentlig – og jeg tror, det vil ske – kan få et samlet resultat af topmødet, der giver en tilfredsstillende udvidelsesproces.